

**Raftul
Denisei**

Colecție coordonată de
DENISA COMĂNESCU

Francesc Miralles

Biblioteca
de pe
Lună

Traducere din spaniolă de
TUDORA ȘANDRU MEHEDIŢI
și LAVINIA SIMILARU

HUMANITAS
fiction

Redactor: Raluca Popescu
Coperta: Angela Rotaru
Tehnoredactor: Manuela Măxineanu
Corector: Cristina Jelescu
DTP: Florina Vasiliu, Veronica Dinu

Tipărit la Master Print Super Offset

FRANCESC MIRALLES

LA BIBLIOTECA DE LA LUNA

© Francesc Miralles, 2019

© Editorial Planeta, S.A., 2019

Espasa Libros, sello editorial de Editorial Planeta, S.A.

Translation rights arranged by Sandra Bruna Agencia Literaria, SL.

All rights reserved.

© HUMANITAS FICTION, 2020, pentru prezenta versiune românească

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MIRALLES, FRANCESC

Biblioteca de pe Lună / Francesc Miralles; trad. din spaniolă de Tudora Șandru
Mehedinți și Lavinia Similaru. – București: Humanitas Fiction, 2020

ISBN 978-606-779-693-3

I. Șandru-Mehedinți, Tudora (trad.)

II. Similaru, Lavinia (trad.)

821.134.2

EDITURA HUMANITAS FICTION

Piața Presei Libere 1, 013701 București, România

tel. 021/408 83 50, fax 021/408 83 51

www.humanitas.ro

Comenzi online: www.libhumanitas.ro

Comenzi prin e-mail: vanzari@libhumanitas.ro

Comenzi telefonice: 0723 684 194

*Mă uit la cer noaptea
și mă întreb
când va exista o bază lunară
și cine se va ocupa
de biblioteca ei.*

APE ROTOMA

PRIMA PARTE

Hello

Dragă Verne,

Mai întâi, vreau să-mi cer scuze pentru că îți scriu atât de târziu. Știu că ți-am promis înainte de a pleca, dar nu e deloc ușor aici, sus. Au trecut trei săptămâni de când am sosit și până astăzi n-am avut o clipă de răgaz.

Când nu aveam amețeli sau nu vomitam, mă puneau să configurez *full time* nenorocitul ăsta de Exonet, care se strică mereu și habar n-avem de ce. Presupun că așa se întâmplă cu tot ce se face pentru prima oară.

Plimbându-mă prin tuburile astea transparente, ca un hamster în cușcă, mă gândesc adesea la tine. Cu numele pe care ți l-au ales părinții, tu ar trebui să te afli în Exovillage, dar eu sunt cea care a făcut Electronică și Telecomunicații, iar pe aici nu e nevoie de experți în sanscrită.

În orice caz, nu pierzi mare lucru. Nici unul dintre cei 60 de lucrători care au pus la punct complexul hotelier nu poate să iasă în afară. Există vehicule lunare, dar sunt rezervate pentru milionarii care vor începe să vină aici peste

o lună, după ce vor plăti vacanța cea mai scumpă din Sistemul Solar.

Pentru ei și pentru Kumar, desigur, deși sunt câteva săptămâni de când nu știm nimic despre iubitul nostru șef și promotor al acestei aberații. Pe aici se zvonește că a murit de un atac de cord văzând cât costă totul.

Chiar dacă Exovillage ar rezista un secol prafului lunar, nici măcar așa nu se va recupera investiția. Toate costurile prevăzute inițial s-au triplat, cu excepția salariilor personalului, hahaha.

Ieri s-au întors acasă Pionierii. Au stat zece săptămâni ca să monteze imprimanta 3D cu care s-au construit pereții și modulele. Dacă le-ai fi văzut expresia de ușurare când și-au luat rămas-bun de la noi, ți-ar fi pierit cheful să mai vii.

Viața pe Lună n-are nici o legătură cu ceea ce îți imaginezi. Nu ni se dau costume și nici combustibil ca să putem ieși, cum ți-am spus. Pentru noi, e ca și cum am trăi într-un nenorocit de centru comercial, însă, e drept, cu vedere spre Pământ.

Deși n-am ajuns să-l cunosc, Kumar știe mai bine decât oricine că e un fiasco. De aceea sunt tăiate toate rețelele de socializare în Exovillage. Firma este direct interesată să ascundă cât de nașpa e totul. Doar câteva sute de pământeni își pot permite călătoria și șederea aici, nu putem să-i pierdem.

Rația săptămânală de date pe care o are fiecare angajat se poate utiliza numai pentru a trimite e-mailuri, fără imagini atașate și fără nici un fișier audio.

Nu ți se pare retro? Este... Iar dacă ai ști cât va plăti clientul pentru un kilobit trimis sau primit, ți s-ar face părul măciucă. De parcă n-ar fi de-ajuns, Exonetul merge ca naiba. Cine crede că, dacă se duce pe Lună, călătorește în viitor, o să rămână cu buzele umflate. Doar dacă vorbim despre modernitatea filmelor de acum o sută de ani. Chiar că ar semăna mai mult cu asta.

În vreme ce pe Pământ accesul la Internet e de zeci de ani gratis și universal, aici se plătește din nou pentru toate. Marcelo, colegul meu în acest eşuat departament de comunicare, a rezumat totul cu un slogan perfect pentru Exovillage: „SERVICII DE IERI LA PREȚURI DE MÂINE”.

Nu-ți mai fac capul calendar, că o să te sature de mine și n-o să-ți mai ridici niciodată privirea spre pietroiul ăsta pe care suntem exilați.

Sper că ești bine. Știu că ai rămas ca la dentist când am venit aici, dar acum eu te invidiez pe tine, Verne. Oricât de rău ar merge lucrurile, tu măcar poți să te duci la plajă ;-)

Pupici lunari,

Moira

> *moira@exovillage.moon (no-phone available)*

Moartea

Bătrâna Toyota tuși ca un animal astmatic când întoarse cheia în contact. Ieșind din parcarea pustie, Verne simți că ia cu el singurătatea împovărătoare.

Oprindu-se la primul semafor, văzu ușurat că mai erau douăzeci de minute până la unsprezece noaptea, când își începea cele șapte ore de tură de consultant existențial la distanță. De fiecare dată când auzea denumirea aceea îi venea să vomite.

Șefa lui o inventase ca să nu spună pe șleau numele activității pe care o presta vrezece amărâți ca el: cartomanție online.

În vreme ce depășea vehicule pe șoseaua circulară în direcția birourilor moderne ale *call center*-ului, Verne își aminti cum căzuse în capcana aceea care-i plătea facturile, dar îi distrugea sufletul.

Imediat după ce terminase Facultatea de Filologie Clasică și Sanscrită, se îndeplinise profeția rostită de profesorul de cultură vedică la primul curs: „*Sper să luați facultatea ca pe o pasiune personală, pentru că absolvenții au trei posibilități.*“ Făcuse o pauză în fața

studenților curioși, ca să adauge apoi: „*pe pământ, prin aer sau pe mare.*“

El nu fusese nevoit să treacă marea în căutarea ocaziilor pe cât de îndepărtate, pe atât de improbabile. Susținuse pe coastă primul interviu după absolvire în micul zgârie-nori spre care se îndrepta acum.

Îl recomandase un prieten din facultate, care începuse să lucreze în timpul studiilor la un telefon erotic din același *call center*. Aflând că Verne era cât pe ce să-și piardă locuința de 20 de metri pătrați din cauză că nu-și plătise chiria, îl propusese pentru un post disponibil de la departamentul de *consultanți existențiali*. Postul consta în a le ghici în cărți celor desperați, care nu pot dormi din cauza problemelor, dar care vor încheia ședința de Tarot cu altă gaură în cartea de credit.

— Eu n-am ghicit în cărți în viața mea, îi spusese Verne, uimit. Cum vrei să dau o probă mâine?

— Uită-te în seara asta pe arcanele majore, o să fie de ajuns... Dacă ai reușit să înveți aramaica, poți să memorezi simbolistica celor 22 de cărți. Nu-i așa? În plus, șefei i-a plăcut să afle că ai specializare în limbi clasice, o consideră un *background* interesant pentru a interpreta Tarotul, care cică e ancestral.

Salariul pentru patru nopți pe săptămână era mai mult decât decent, astfel că Verne și-a petrecut noaptea citind pe calculator felurite descrieri ale unor arhetipuri ca Nebunul, Roata Norocului sau Spânzuratul, a căror semnificație îi atrăsese atenția în mod special.

A doua zi, cu seninătatea celui care știe că o să pice un examen, s-a prezentat la birouri. De acolo operau

zeci de firme ale unei singure proprietare, care începuse să-și construiască averea cu afacerea consultanților existențiali.

Spre uimirea lui, odată depășit controlul de la intrare, l-au informat că la etajul doisprezece îl aștepta chiar Marianne, cum dorea să fie numită patroana acelui centru de servicii de nutriție, erotice, financiare, legale și, după cum se vedea, deopotrivă spirituale.

Când s-au deschis ușile ascensorului, o doamnă misionă, de vreo șaptezeci de ani, l-a întâmpinat cu un zâmbet amabil. După ce i-a strâns mâna, care era moale și caldă, i-a cerut s-o însoțească până la o mică sală de ședințe. Etajul era ocupat de o armată de consultanți care șopteau previziuni în microfoane, privind clienții de pe ecrane.

Marianne l-a informat că nu are secretară, a închis ea însăși ușa și s-a așezat în fața noului candidat.

— Mi s-a spus că te pasionează Tarotul, dar ai puțină experiență profesională, a spart ea gheța.

— Mă rog... le dau în cărți doar prietenilor, a mințit Verne. În orice caz, îmi place să folosesc numai arcele majore. Ar fi asta o problemă?

— Nu neapărat... l-a liniștit ea. Important este ca fiecare consultant să se simtă sigur cu propria metodă de Tarot. Nu am impus niciodată o cale unică. Aici toți utilizează cele 78 de cărți, dar, dacă vrei să te lipsești de arcele minore, n-o să mă opun. Important e să n-o dai în bară... Putem să începem?

Întrebarea l-a luat prin surprindere pe Verne, care n-a știut nici la ce se referă cu „să n-o dai în bară“.

După câteva secunde de tăcere, Marianne a scos o tabletă din geantă și i-a dat-o, după ce a selectat vreo două opțiuni.

— Pe ecran ai arcanele majore și amestecătorul.

Verne a încuviințat, din ce în ce mai agitat, în timp ce bătrâna doamnă începea proba.

— Vom lucra cu un caz personal. E vorba despre prietena mea cea mai bună, astfel că voi afla numaidecât dacă rezultatul consultării are sens.

— De acord...

— Prietena mea are aproximativ vârsta mea. A rămas văduvă acum cinci ani și era singură până de curând. Însă tocmai a cunoscut un bărbat mai tânăr decât ea și vrea să știe ce viitor are relația asta.

— Înțeleg, a zis Verne încercând să-și disimuleze tremurul mâinilor din cauza emoțiilor.

A apăsat pe butonul amestecătorului din meniul tabletei și apoi a tras cărți din teancul virtual, cum văzuse într-un tutorial. Cea din stânga simboliza trecutul, originea situației. Cea din centru, situația prezentă. Cea din dreapta, viitorul care îl interesa atât de mult pe client.

După ce a văzut ce cărți ies, Pustnicul, Lumea și Moartea, toate în picioare, s-a liniștit înțelegând că va fi în stare să încropească un mic discurs. De data asta, hazardul se aliase cu el.

— Cartea trecutului îmi confirmă că prietena ta și-a dus până la capăt traversarea pustiului, a început. A fost singură pentru că așa a ales, nu pentru că i-ar fi lipsit ocaziile. Avea nevoie de tot timpul acesta pentru

Cuprins

PRIMA PARTE

1. Hello	9
2. Moartea	12
3. Moira	18
4. <i>Call center</i>	21
5. În derivă	27
6. La mijloc	32
7. O rugămintă spațială	36
8. Marele Preot	39
9. Două vești, și o a treia	45
10. O stranie melancolie	50
11. Dragostea față de pacient	53
12. Promovarea	58
13. Și acum trăiești pentru nimic	62
14. Față în față	65
15. Sirena și luna	67
16. Nimic de declarat	72
17. Interviu	76
18. Terminalul de plecări	81
19. Din albastru pe firmament	85

PARTEA A DOUA

20. Marea Liniștii	93
21. Aselenizare	97
22. Cabina individuală	102
23. În orașul de pe Lună	105
24. Moonbay.	109
25. Ghid de supraviețuire pe Lună	113
26. Melancolie lunară	116
27. Peștera Aborigenilor	121
28. Mesaj de la Talent	127
29. Cafeneaua UFO	130
30. Cel mai mare spectacol de după Big Bang.	135
31. Sfârșitul cerurilor albastre	139
32. Depozit închis.	143
33. Bibliotecarul	148
34. Când se va afla pe Pământ despre aceasta	152
35. Școala tăcerii	155
36. Exodul lunar	158
37. Cum este o carte?	162
38. Viață impersonală	166
39. Colina Morții	169

PARTEA A TREIA

40. Pustnicul lunar	175
41. Distracțiile de pe Lună	179
42. Parfumul cărților.	182
43. Muzeul momentelor netrăite.	186
44. Ramana.	190

45. Advaita	194
46. Invadatorii.	199
47. Invitația.	202
48. Cele 24 de faze ale Lunii	205
49. High Mile Club	209
50. Viețile maștrilor	212
51. Greutatea întinericului	216
52. Un nor al neștiinței	221
53. Conștiința cosmică	224
54. Elefantul alb	227
55. Ipoteze	231
56. Geana de lumină a Domnului.	234
57. Tentacule	239
58. Șapte luni	242
59. Șapte trepte.	247
60. Moartea lui Thomas Merton	251
61. O nouă colonie lunară.	255
Epilog	258
 <i>Mulțumiri</i>	 259